

2. NEDELJA MED LETOM, 17. 1. sv. Anton
krstna nedelja

Ob 7.00: za žive in rajne farane
ob 9.00: za + Petra BOLČINA, 1. obl. ženo Vero ter
Franca in Ivano SVEČNIK
ob 10.30: za + Toneta OJSTERŠKA (Badovinčeva), starše
Nežo in Franca PODBREZNIKA

pravičnosti. Postal je simbol ne samo krščansko vernih ljudi, ampak tudi pojem krščanske civilizacije ter seveda temelj združene, demokratične in socialne evropske družbe. Sv. Martin je bil v Poitiersu učenec sv. Hilarija in se je preko njega približal prav izvorom krščanstva v Galiji. Po vzgledu svojega učitelja je tudi sam ljubil samostansko življenje in je ustanavljal skupnosti menihov. Vanje se je umikal, da je gojil globoko molitveno življenje tudi potem, ko je postal škof. Kasneje se je razvila legenda, katere izvor najdemo že v predkrščanski antiki, da so ga goske izdale, kam se je skrnil, ko so ga hoteli postaviti za škofa. To seveda v primeru sv. Martina ni zgodovinska resnica, toda kot vsaka legenda tudi ta izraža duha nekega dogodka ali osebnosti, in v našem primeru bi bila resničnost to, da je sv. Martin tudi kot škof ostal zelo preprost in ponižen mož. K preprostosti in ponižnosti je usmerjal tudi svoje sobrate duhovnike in redovnike. Hkrati pa jih je navduševal za delo z ubogimi ljudmi. Tako se je razvila duhovnost sv. Martina, ki je vplivala na nastanek benediktincev, in prav menihi sv. Benedikta so bili veliki častilci sv. Martina in so z njegovim duhom, se pravi s krščansko ljubeznijo do vsakega človeka in z molitvijo ter dejavnostmi (kasnejše pravilo ora et labora, moli in delaj), evangelizirali vso Evropo. (Prihodnjič naprej)

Začenjamo s tečajem Alfa

Predvideno prvo srečanje v četrtek, 13. januarja 2016, ob 18.30 je pred nami. Od leta 2011 je v Laškem tečaj Alfa priložnost za vsakogar, da išče odgovore na življenjska vprašanja. Srečanja so sproščena, prijateljska, zabavna in neobvezujoča. Tečaj Alfa je kratka in praktična predstavitev krščanstva, ki poteka v prijetnem vzdušju in v neformalnem slogu, vodi pa ga ekipa sodelavcev. Vabimo vas, da se nam pridružite.

Maše v prihodnjem tednu
NEDELJA, 10. 1. JEZUSOV KRST

Ob 7.00: za žive in rajne farane
ob 9.00: za + Andreja ŠIBILA, 2. obl.
za + Albino ŠRAML
ob 10.30: za vse + iz družine BARAN

PONEDELJEK, 11. 1. sv. Pavlin Oglejski, škof

Ob 7.30: za + Angelo KLENOVŠEK INGRUBER
za + Ano TERŠEK, 8. dan
za + Ivana VERBOVŠKA, 8. dan
v dober namen

TOREK, 12. 1. sv. Tatjana, muč.

Ob 18.00: za + Engelberto OJSTERŠEK in moža Jurija
za + Franciško KRAŠOVEC, 30. dan
za + sorodnike in dobrotnike
po maši biblična skupina

SREDA, 13. 1. sv. Hilarij, škof

Ob 7.30: za + Marjana KURATA, 20. obl. in Terezijo
za + starše, sestro Anico in Tinko PERTINAČ
za + Izidorja in Angelo BELEJ

ČETRTEK, 14. 1. sv. Odon (prior v Jurkloštru)

Ob 18.00: za + Antona MLAKARJA, brata, sestro in starše
za + Franca PRAŽNIKARJA in starše KRAJNC
za + Martina BELEJ, brata Janeza in sorodnike
ob 18.30: srečanje Alfa - 1

PETEK, 15. 1. sv. Absalom, škof

Ob 7.30: za + Jožka REZEC
ob 18.00: za + starša Rozalijo in Rudolfa JELENA in + duše
za + Antonijo KRAJNC

SOBOTA, 16. 1. sv. Marcel, papež

ob 11h v zahvalo ob 50 letnici poroke
Ob 18.00: za + Darinko DVORŠAK (Dobova)
za + Petra ŠKORJA, 1. obl.

MARTINOVA LILIJA

10. januar 2016, leto 8, št.:2

Vabilo k sodelovanju – POPIS VERSKIH ZNAMENJ

Verska znamenja nas spremljajo na vsakem koraku. So znamenja, ki nam govorijo o trpljenju, sreči, žalosti in upanju. Tudi v župniji Laško veljajo za bogato kulturno dediščino in želimo si, da prvotni nameni postavitve ne bi odšli v pozabo. Da bi znamenja ostala še našim zanamcem in da bi se ob njih ustavljale še naslednje generacije, jih je potrebno varovati, obnavljati in jih pisno obeležiti. Člani ŽPS Laško in g. Metličar si želimo prej napisano uresničiti. Zato vabimo vse Laščane, lastnike verskih znamenj k sodelovanju, da nam posredujete informacije o znamenjih oz. nam ponudite možnost, da vas naša ekipa obiše in vam pri tem pomaga. Radi bi vsebinsko predstavili vsa verska znamenja na območju župnije Laško. V pomoč vam predstavljamo razlago, kaj so verska znamenja, v nadaljevanju pa že predstavljamo prvo versko znamenje, ki ima svoj prostor pod soncem v Radobljah. Iskrena hvala g. Pušniku za podrobno predstavitev.

KAPELICA je majhna krščanska bogoslužna zgradba, ki ponavadi stoji ob cesti. Pogosto so bile postavljene iz zaobljube v stiski ali v nesreči. Od znamenja se razlikuje po tem, da ima prostor, v katerega lahko človek vstopi, kljub temu pa prostorske zmožnosti zadoščajo za le nekaj ljudi. Sestavni del inventarja je oltar, ki vsebuje križ, kip ali sliko. Vsaka kapelica je posvečena nekemu svetniku. ZNAMENJE je ime za nabožen spomenik, postavljen ob poti, na križišču ali v naselju. Po zunanji obliki je zelo podobno kapelici, vendar se od nje razlikuje po tem, da nima notranjega prostora, v katerega bi človek lahko vstopil.

KRIŽ s podobo Kristusa se imenuje razpelo. RAZPELO je lahko manjše in je postavljeno v nekem prostoru, nas pa zanimajo najprej večja razpela, ki se nahajajo v pokrajini. Kasneje pa se bomo skušali posvetiti še verskim znamenjem, ki so postvaljena v zunanje stene hiš vaših domov. (TT)

Znamenje-nabožni spomenik v Radobljah (pri Pušnik)

Namen postavitve znamenja

Tako kot velja za večino znamenj-nabožnih spomenikov in tudi razpel, ki so postavljena širom po Sloveniji, tudi to

velja za eno od znamenj v Radobljah, ki izraža zaupanje v priprošnjo k Mariji in zahvalo za uslišano prošnjo.

Zakonca Karl in Jožefa Pušnik, ki sta živela na domačiji žene Jožefe v Plazovju 15, sta se odločila, da si zgradijo nov dom. Leta 1967 sta v Radobljah kupila zemljišče, istočasno pa sta svojo dotakratno domačijo prodala ter se s kupcem dogovorila, da se bosta do konca leta 1968 izselila, saj sta do takrat načrtovala, da bosta uspela zgraditi novo hišo. V družino, ki je vključevala dva srednješolska otroka (hčer Dragico in sina Jožeta), skrbela pa sta še za starejšo polsestro Amalijo, se je iznenada koncem leta 1967 prikradla grožnja hude bolezni moža Karla. Mož je bil poslan na operacijo v Ljubljano, žena Jožefa pa je bila v hudih skrbih kaj bo sledilo in kako jima bo uspelo izpolniti obljube do kupca in kakšna bo usoda družine, če se možu zdravje zakomplicira. V teh težkih trenutkih se je obrnila k molitvi in priprošnji k materi Mariji, ter se zaobljubila, da bo na uglednem mestu na novi parceli v Radobljah v čast materi Mariji postavila znamenje, v kolikor se bodo zadeve v družini in v zvezi z možem srečno razpletle. In so se. Grozeča bolezenska nevarnost pri možu Karlu se je ustavila, uspela sta v roku zgraditi novo hišo in kupcu v Plazovju pravočasno predati posest. Vselitev v novo hišo je družina dočakala v novembru 1968.

Potem je preteklo kar nekaj časa do izpolnitve zaobljube. Vmes je tudi žena Jožefa že hudo zbolela, vendar je imela ves čas v zavesti, da mora obljubljeni izpolniti še v svojem življenju. To ji je s sodelovanjem cele družine slaba 3 leta pred smrtjo tudi uspelo uresničiti.

Ob posvetitvi znamenja v novembru 1992 je bila zelo zadovoljna, čeprav je bila že vidno oslABLJENA zaradi hude bolezni. Na posvetitvi je bilo zbrano veliko prijateljev, nadžupnik Jože Horvat je opravil svečani obred blagoslovitve, mož Karl Pušnik, ki je bil takrat cerkveni ključar bližnje cerkve na Marija Gradcu, pa je imel tudi lep nagovor.

Na znamenju je tudi posvetilna ploščica, ki opisuje namen izgradnje. Vsak, ki gre mimo lepo urejenega znamenja in okolice, se lahko prepriča v moč zaupanja v Marijo, ki nam stoji ob strani, kadar jo za pomoč prosimo. To sporočilo je namenjeno vsem našim zanamcem.

Zapisal: Jože Pušnik

Sv. Martin Tourski – ob evropski osebnosti leta

Kot v mnogih starejših župnijah na Slovenskem ozemlju je tudi v Laškem zavetnik sv. Martin. Letošnji Mohorjev koledar prinaša o tem svetniku zanimiv sestavek.

Sveti Martin Tourski ni samo svetniška podoba, ki je zaznamovala krščanski svet, ampak je hkrati postal tudi simbol evropske civilizacije. Z njegovo osebnostjo je Cerkev najprej priznala, da je Ljubezen znak svetništva. Sv. Martin je namreč prvi proglašeni in čaščeni svetnik, ki ni bil krvavi mučenec. Z njegovo razglasitvijo za evropsko osebnost leta ob 1700-letnici njegovega rojstva pa vsa Evropa potrjuje, da njegovo življenje predstavlja temelj evropskega kulturnega in socialnega življenja.

Njegovi življenjepisci radi povedo, da se je Martin želel dati krstiti še kot mladenič, toda oče je vztrajal, da mora najprej odrasti. Krščanstvo namreč ob njegovem rojstvu leta 316 še ni bilo kulturno zasidrano v Evropi. Tako je Martin, kar bi pomenilo mali bog Mars, bog vojne, na očetovo željo sprva postal rimski vojak. Oče je do smrti odklanjal sveti krst, in to je bila Martinova bolečina do konca dni. Toda izročilo ve povedati, da je Martin tudi kot vojak ohranil plemenito srce in je razumel svoj poklic zgolj kot poslanstvo pravičnosti in ne kot opravilo nasilja.

Od tod tudi njegov znameniti dogodek izpred Amiens, ko je kot rimski častnik razpolovil svoj plašč in z njim ogrnil prezeblega berača. Po mnenju zgodovinarjev je to resnični dogodek in ne samo lepa legenda, saj o njem govori njegov prvi življenjepisec Sulpicij, in to skoraj v času Martinovega življenja, se pravi takrat, ko se še niso mogle razviti legende o svetnikovem življenju. Tudi hladna in nič kaj prijazna novembrska Pikardija se zelo dobro umešča v to pripoved. Slednjic tudi dejstvo, da je Martin revežu podaril samo polovico plašča, govori o njegovi pravičnosti, saj je druga polovica pripadala cesarju, in vojak je smel drugim podariti le to, kar je bilo resnično njegovega. S tem znamenitim dejanjem pa je Martin postal pojem vzajemne delitve in tudi krščanske ljubezni in